

# De ruzie tussen Israël en de Palestijnen

## Inleiding

Als je het nieuws een beetje volgt, weet je dat het daarin vaak over het land Israël gaat. Dat komt door de problemen die er in en om dat land zijn. In Palestina, het gebied waartoe ook Israël behoort, is namelijk al heel lang onenigheid over de vraag van wie dit gebied is en wie er de baas mag spelen. De Israëli's en Palestijnen kunnen het er niet over eens worden en blijven daarom met elkaar in conflict. Soms is en wordt dit gevecht gevoerd met woorden, maar veel vaker gebeurde het en gebeurt het ook nu nog met wapens. Daarbij komen er niet alleen soldaten om, maar ook burgers, oud en jong. In Palestina is geen vrede. Angst en boosheid overheersen er. Natuurlijk is er al vaak geprobeerd om dit probleem op te lossen, maar tot nog toe is dat nog steeds niet gelukt. In dit artikel lees je meer over de achtergrond van dit conflict. Zo kun je er ook zelf een mening over vormen en begrijp je ook beter de dingen die in het nieuws gezegd worden.



## Israël en de Bijbel

De staat Israël die wij nu kennen, is opgericht in 1948. Toch is de naam Israël al veel ouder. Wij kennen deze naam en dit volk vanuit de Bijbel. De Heere belooft aan Abraham en zijn nageslacht het land Kanaän. Daar hoort ook het gebied bij wat wij nu Palestina noemen. Na de dood van Abraham duurt het nog een paar honderd jaar voordat de Israëlieten Palestina innemen. Dat gebeurt onder leiding van Jozua. Het is Gods bedoeling dat het volk Israël in dit land gelukkig zal worden en ook aan alle volken om hen heen zullen laten zien wie de Heere is. Dat kan alleen als ze de geboden van de Heere zullen houden en Hem alleen zullen dienen en vertrouwen.

Helaas loopt het allemaal heel anders. Steeds weer zijn de Israëlieten ongehoorzaam aan de Heere. Ook veel van hun leiders geven het slechte voorbeeld. De Heere stuurt richters, priesters en profeten om het volk de goede weg te wijzen, maar het volk verandert hier niet echt door. Dan gaat de Heere hen straffen. Het land wordt bezet door vijandelijke volken en uiteindelijk worden de Israëlieten weggevoerd in ballingschap; eerst de tien stammen en later de twee overgebleven stammen. Na 70 jaar mogen de Joden die in Babel gebracht zijn terug naar Palestina. Ze bouwen het land weer op. Maar een vrij volk worden ze niet meer. Uiteindelijk komt Palestina onder Romeins bestuur.

Zo is de situatie als de Heere Jezus geboren wordt. De Joden hopen dat Hij hen zal verlossen van alle vijanden, maar de Heere Jezus heeft een heel ander doel: Hij wil dat juist de Joden zullen veranderen en Hem zullen erkennen als de Messias. Zo ver komt het niet en ook na de opstanding van Jezus blijft het Joodse volk verhard in hun ongelof. Daardoor gaan Gods prachtige beloften over het wonen in het land en de zegen die ze daar zullen krijgen voor hen niet in vervulling. De Romeinen blijven hen onderdrukken. In het jaar 70 wordt de stad Jeruzalem door de Romeinen verwoest. De overlevende Joden vertrekken uit hun land en raken verspreid over allerlei landen, waar ze een nieuw bestaan opbouwen (diaspora).

Het lijkt erop dat al die mooie profetieën van de Heere met hen nooit meer zullen doorgaan, maar de Bijbel vertelt ons dat vlak voordat de Heere Jezus terugkomt de Joden tot bekering zullen komen en daarna ook in vrede in hun land zullen leven.



## Het bestuur van Palestina door de eeuwen heen

Na de verstrooiing van de Joden komt Palestina in handen van een heel aantal machthebbers.



- De Romeinen blijven tot 336 de baas in Palestina.
- Daarna wordt Palestina een deel van het Byzantijnse rijk. In 395 wordt het christendom in dit rijk de staatsgodsdienst.
- Vanaf 638 regeren Arabische sultans in Palestina. Zij brengen uiteraard ook hun Islamitische geloof mee. In deze periode worden op de tempelberg de Rotskoepelmoskee en de Al-Aqsa moskee gebouwd.
- Tussen 1099 en 1187 hebben de kruisvaarders (christelijke ridderlegers) het in Palestina voor het zeggen.
- Daarna komen de Ottomanen (Islamieten) aan de macht. Dat blijft zo tot 1918.
- In 1920 krijgt Groot-Brittannië het voor het zeggen in Palestina.
- In 1948 gaat het bestuur over in handen van de Verenigde Naties.

## Het zionisme

Door de eeuwen heen raakt Palestina langzaam in verval. Veel mensen vinden het geen fijn gebied om te wonen en trekken weg. Palestina wordt gezien als een provincie van het land Syrië, wat er boven ligt. Dat verandert in 1878, als er een Joodse nederzetting wordt gebouwd. Vanaf 1880 komen er steeds meer Joden in Palestina wonen. Velen van hen komen uit Oost-Europa, waar ze steeds meer gediscrimineerd worden. Veel van deze Joden kopen in Palestina land van de lokale bevolking, om zo een nieuw bestaan op te kunnen bouwen.



In 1896 zorgt de Joodse journalist Theodor Herzl ervoor dat Joden steeds meer gaan verlangen naar de oprichting van een Joodse staat, een veilige plaats om te wonen en om samen een volk te zijn. De zionistische beweging wordt opgericht. De zionistische Joden vinden dat heel Palestina van de Joden is en beroepen zich hiervoor op het Oude Testament, waarin staat dat dit land door Jahweh aan hen is gegeven. Jeruzalem is hun heilige plaats, omdat daar vroeger de tempel was.

Veel Arabische inwoners van Palestina willen niets weten van het zionisme en zo ontstaan er langzaam conflicten en zelfs moordpartijen, waarbij aan beide kanten slachtoffers vallen.

In 1929 doen de Joden een eerste poging om de tempelberg in Jeruzalem in handen te krijgen.



## De staat Israël opgericht

In 1947 is 1/3 van de inwoners van Palestina Joods. In 1948 gaat het bestuur van Palestina over in handen van de Verenigde Naties (VN). De VN stelt voor om Palestina in twee stukken te verdelen: een Arabisch deel en een Joods deel. Er wordt een voorstel gedaan hoe de gebieden verdeeld moeten worden. De Arabische inwoners zijn hier echter tegen, want ze vinden dat de Joden geen speciale rechten hebben op een deel van Palestina.

Op 14 mei 1948 wordt de staat Israël uitgeroepen door David Ben Goerion. Ben Goerion wordt de eerste Israëliische premier. De Arabische legers vallen direct het gebied van Israël binnen, maar de Israëli's houden stand in deze Onafhankelijkheidsoorlog. De Jordanoever (Westbank) blijft in handen van Jordanië en de Gazastrook komt in handen van Egypte. Veel Arabische Palestijnen vluchten naar deze gebieden. Jeruzalem wordt na deze korte oorlog verdeeld in een westelijk en een oostelijk deel. In het oostelijke deel mogen Palestijnen wonen.

Na de Onafhankelijkheidsoorlog komen er nog meer Joden naar Israël toe, om daar voorgoed te gaan wonen. Ze gaan onder andere in de lege huizen van de Palestijnse vluchtelingen wonen.

De Arabische Palestijnen (bijna allemaal Islamieten) zijn natuurlijk boos omdat Israël een groot gebied heeft ingepikt en daar voortaan de baas is. Zij wonen al eeuwenlang in dit gebied en hebben er naar hun mening evenveel recht op. Ook de Islamitische buurlanden zijn boos op Israël, omdat zij hun geloofsgenoten het leven zuur maken. De meeste Arabische landen erkennen Israël (nog steeds) niet als staat. Dit alles zorgt voor een blijvend verzet, waarin steeds weer slachtoffers vallen.

## Zesdaagse oorlog en Jom Kippoeroorlog

In 1967 verovert Israël in de Zesdaagse oorlog een aantal gebieden die nog in handen van Arabische landen zijn. Jordanië moet de Westbank en Oost-Jeruzalem afstaan en Egypte verliest de Gazastrook.

Israël verovert in de Zesdaagse oorlog ook de Golanhoogte op Syrië en de Sinaiwoestijn op Egypte. In 1973 proberen Egypte en Syrië in de Jom Kippoeroorlog deze gebieden terug te veroveren, maar met behulp van de VS slaagt Israël er in om de vijanden terug te dringen. Uiteindelijk moet Israël deze gebieden wel afstaan, omdat de Arabische landen geen olie meer willen leveren aan de VS en andere westerse bondgenoten van Israël. De VN neemt het bestuur in deze twee gebieden over.



## Bezette gebieden

De Gazastrook en de Westbank blijven vanaf 1967 en ook na 1973 wel in handen van Israël. Deze gebieden worden voortaan de bezette gebieden genoemd. De Arabische Palestijnen mogen wel in deze gebieden blijven wonen, maar Israël voert voortaan het bestuur.

Sommige fanatieke religieuze Joden (kolonisten) gaan in de bezette gebieden wonen en bouwen daar hun nederzettingen. Zij blijven volhouden dat heel Palestina voor de Joden is.



De Arabische Palestijnen in de bezette gebieden hebben het echter moeilijk. Ze kunnen eigenlijk niet meer terug naar de dorpen waar ze eerst woonden, omdat daar nu Joden wonen. Ze moeten ook voor veel dingen toestemming vragen aan de Israëli's, bijvoorbeeld om te trouwen, om te bouwen of voor een rijbewijs. Velen van hen kunnen moeilijk aan werk komen en leven daarom in armoede. Het verzet van de Arabische Palestijnen tegen Israël blijft daarom aanwezig. De Islamieten vinden het ook vreselijk dat Israël Jeruzalem bestuurt, terwijl dat ook een van hun heilige steden is.

## Yasser Arafat

In 1959 richten Arabische Palestijnen de politieke partij El-Fatah op. In 1964 wordt de Palestijnse bevrijdingsorganisatie (PLO) opgericht. Yasser Arafat wordt de leider van deze bewegingen. El-Fatah en de PLO willen de Palestijnse staat oprichten en Israël vernietigen. Vanaf 1970 plegen leden van de El-Fatah en de PLO aanslagen onder de Israëlische bevolking. Ook worden er vliegtuigen gekaapt. De Israëlische regering laat dit niet onbeantwoord en zo vloeit er regelmatig aan beide kanten bloed.



Pas vanaf de jaren negentig wordt El-Fatah minder radicaal en is voortaan hun enige doel nog het oprichten van een Palestijnse staat naast Israël. Er wordt weer met Israël gepraat.



## De Intifada's

In 1987 komen de Palestijnen massaal in opstand tegen de Israëlische bezetting. We noemen dit de Eerste Intifada. Eerst vinden er demonstraties plaats, maar later wordt er ook wapengeweld gebruikt. In 1988 wordt de Palestijnse staat uitgeroepen. Negentig landen, waaronder ook Europese landen, ondersteunen dit.

In deze periode (1987) wordt ook Hamas opgericht. Hamas is officieel een politieke partij, maar komt vooral in het nieuws door alle aanslagen die ze in Israël plegen. De meeste landen zien Hamas als een terroristische organisatie.

Na zes jaar vechten gaan Arafat en de Israëlische premier Rabin met elkaar praten over vrede. Er worden afspraken gemaakt. Israël belooft om zich terug te trekken uit de bezette gebieden en de Palestijnen beloven om te stoppen met geweld. De uitvoering van dit plan verloopt echter te traag. Joden en Palestijnen blijven elkaar beschuldigen dat ze zich niet aan de gemaakte afspraken houden. Bovendien wordt in 1995 premier Rabin vermoord door een Jood, die niets wil weten van vrede. In 2000 begint de Tweede Intifada. Er vinden weer aanslagen plaats en er wordt weer gevochten.

## De muur

In 2003 beginnen de Israëli's met het bouwen van een muur rondom de bezette gebieden. Ook om de Joodse nederzettingen heen worden muren gebouwd. Zo wil men voorkomen dat zelfmoordterroristen zomaar Israëlische gebieden kunnen binnendringen en daar schade kunnen aanrichten. De muur loopt soms dwars door Palestijnse gebieden heen en maakt het leven van veel Palestijnse burgers er niet gemakkelijker op.



## Hamas

In 2004 wordt Yassin, de leider van Hamas, door Israël gedood. In 2004 sterft ook Yasser Arafat, de leider van El-Fatah. Na zijn dood vinden er verkiezingen plaats onder de Palestijnen. Hamas en



El-Fatah willen allebei de verkiezingen winnen. De Fatah-partij wint en Abbas wordt hun president. Abbas wil graag praten over vrede met premier Sharon van Israël. Er worden weer plannen gemaakt. In 2005 krijgt Sharon een hersenbloeding en raakt in coma. In 2006 wordt hij opgevolgd door premier Ehud Olmert.

In 2006 zijn er opnieuw verkiezingen bij de Palestijnen. Die worden dit keer gewonnen door Hamas. Haniyeh wordt de premier van Hamas. Omdat veel westerse landen een Hamas-regering niet willen erkennen en Hamas daarom ook geen geld en voorraden krijgt vanuit het westen, moet Hamas wel samenwerken met El-Fatah. Ze worden het echter niet eens over hoe ze met Israël moeten omgaan. El-Fatah wil graag blijven praten met Israël en een Palestijnse staat oprichten naast Israël, maar Hamas wil Israël niet als staat erkennen en wil ook niet stoppen met het plegen van aanslagen en het schieten met raketten. Ook worden Hamas en El-Fatah het niet eens over wie de Palestijnse politie en het leger mag besturen.

Hamas krijgt het bestuur over de Palestijnen in de Gazastrook. Van daaruit schieten ze keer op keer raketten naar Israël, waardoor er veel onschuldige slachtoffers vallen. De raketten komen steeds verder in Israël terecht, tot 40 km. van de muur.



In 2007 ontruimt Israël de Joodse nederzettingen in de Gazastrook. Ze laten hiermee zien dat ze graag willen samenwerken met de Palestijnen. Hamas blijft echter doorgaan met plegen van aanslagen in Israël.

### De oorlog tegen Hamas



In januari 2009 besluit Israël om Hamas aan te pakken. Men wil de raketinstallaties uitschakelen en ook de geheime tunnels naar Egypte vernietigen. Door die tunnels worden steeds raketten en wapens aangevoerd.

Officieel steunt president Mubarak van Egypte de Israëlische regering, maar hij slaagt er niet in om de geheime wapenleveringen aan Hamas stop te zetten.

Eerst bombardeert het Israëlische leger raketinstallaties en kantoren van Hamas in de Gazastrook en daarna trekken de soldaten het gebied over de grond binnen. In deze oorlog vallen veel slachtoffers, onder wie veel Palestijnse kinderen... De Israeli's geven deze oorlog de naam 'Gegoten lood'.

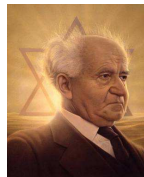
### De hoofdpersonen op een rij

Hieronder een overzicht van de belangrijkste namen in de Palestijnse kwestie.

#### Israëlische leiders



Herzl



Ben Goerion



Rabin



Sharon



Olmert

#### Arabische leiders



Arafat



Abbas



Yassin



Haniyeh



Mubarak

## Tijdlijn vanaf het ontstaan van het zionisme

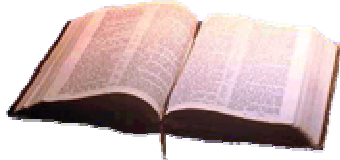
Hieronder nog even de belangrijkste data op een rijtje.

- 1896 Theodor Herzl richt de zionistische beweging op
- 1920 Groot-Brittannië krijgt bestuur over Palestina
- 1947 Bestuur van Palestina gaat over naar Verenigde Naties
- 1948 Onafhankelijkheidsoorlog en oprichting van staat Israël
- 1959 Oprichting van El-Fatah
- 1964 Oprichting PLO (Arafat)
- 1967 Zesdaagse oorlog
- 1987 Eerste Intifada
- 1987 Oprichting Hamas (Yassin)
- 1988 De Palestijnse staat wordt uitgeroepen
- 2000 Tweede Intifada
- 2003 Het bouwen van de muur om de bezette gebieden begint
- 2004 Fatah-partij komt aan de macht (Abbas)
- 2006 Hamas komt aan de macht (Haniyeh)
- 2007 Israël ontruimt de nederzettingen in de Gazastrook
- 2009 Offensief van Israël tegen Hamas in de Gazastrook



## Hoe het verder zal gaan

Op dit moment lijkt de oorlog in de Gazastrook ten einde. Er is een staakt-het-vuren afgedwongen door de VN. Er zullen weer nieuwe afspraken gemaakt worden met de strijdende partijen. Mogelijk zal het geweld weer een poos stoppen. Maar de aartsvijanden van Israël, waaronder Hamas, Syrië en Libanon, zullen zich tegen Israël blijven keren. De meeste landen zullen van mening blijven dat Israël en de Palestijnen allebei hun eigen staat moeten krijgen en elkaar dan verder met rust moeten laten. De partij die zich niet aan de gemaakte afspraken houdt, zal steeds meer de wereld tegen zich krijgen. In de Bijbel lezen we in ieder geval dat in de eindtijd steeds meer volken zich tegen Israël zullen keren.



Het volk Israël, waarover de Bijbel spreekt, bestaat nog steeds en ook de Joden die nu in Israël wonen, horen daarbij. De Heere heeft ook nog steeds een plan met dit volk. Moeten we daarom alleen Israël steunen en niet de Palestijnen?

Laten we steeds weer bedenken dat de vrede van Israël, die eens zal komen, niet bereikt zal worden door wapengeweld, maar zal beginnen met bekering, met terugkeer tot de Heere. Als de Joden de Heere Jezus zullen aannemen als hun Verlosser, dan zal het herstel beginnen. De meeste Joden willen wel het land bezitten wat ze eens van God ontvangen hebben, maar niet de Zoon van God accepteren. Maar die twee zijn niet los verkrijgbaar. Zo lang ze de Heere Jezus zullen afwijzen, kan er ook geen vrede komen.

Jezus Christus is niet alleen de enige weg tot behoudenis voor de Joden, maar ook voor alle volken, ook voor de Palestijnen en Islamieten. Het volk Israël is een speciaal volk in de ogen van de Heere, maar Hij heeft tegelijk ook de Palestijnen lief, net zoals Hij ook van jou en mij houdt. Als Israël Gods doel zal bereiken, zal dat ook goed zijn voor de Palestijnen en voor alle volken van de aarde.

Laten we de zaak dus steeds zo bekijken zoals de Bijbel dat ons laat zien. Onze voornaamste opdracht is daarom om te bidden voor de bekering van het volk Israël. Ook kunnen we bidden voor alle slachtoffers van deze vreselijk oorlog, zowel Joden als Palestijnen.

Laten we ook niet vergeten om te bidden voor de Joodse en Palestijnse christenen in Palestina, ook in de Gazastrook. Deze groep mensen wordt in het nieuws bijna nooit genoemd, maar heeft het enorm zwaar. Toch laten zij juist het geheim zien van vrede tussen Joden en Palestijnen: Jezus Christus brengt mensen bij elkaar.

**'Bidt voor de vrede van Jeruzalem. Het ga hun goed die u beminnen'**  
(Psalm 122:6)

